

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 540

гр. Варна, 08.02.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ, в закрито заседание на осми февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ирена Н. Петкова

Членове: Наталия П. Неделчева
мл.с. Симона Р. Донева

като разглежда докладваното от мл.с. Симона Р. Донева Въззивно гражданско дело № 20223100500177 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 267 ГПК.

Образувано е по **въззивна жалба с вх. № 44010 от 12.11.2021 г.**, депозирана от община Варна, чрез юрк. Деница Сърбова, срещу решение № 1403 от 20.10.2021 г., постановено по гр. д. № 10422/2020 г. по описа на Районен съд – Варна, с което е отхвърлен предявения от жалбоподателя иск срещу „Спекто“ ЕООД за приемане за установено между страните, че ответникът дължи на ищеца сумата от **1333.58 лева**, представляваща извършени разходи по премахване на преместваем обект – модулен павилион за бижутерия с площ от 21 кв. м., разположен за периода от 2013 г. до 2015 г. в имот с идентификатор № *****, към ул. „****“, гр. Варна, в изпълнение на заповед № 38 от 31.01.2019 г. на Кмета на район „Одесос“, община Варна, съгласно НРППО, сумата от **118.17 лева**, представляваща обезщетение за забава върху главницата за периода от 20.01.2019 г. до 4.12.2019 г., на основание чл. 422, ал. 1, вр. с чл. 415, ал. 1 ГПК, вр. чл. 57 а, ал. 6, ал. 7 и ал. 9, вр. с ал. 1 ЗУТ, за които суми е издадена заповед за незабавно изпълнение за парично задължение № 13 от 7.01.2020 г., постановена по ч. гр. д. № 20903/2019 г. по описа на Районен съд – Варна.

В законоустановения срок по чл. 263 ГПК е депозиран отговор на въззивната жалба от насрещната страна – „Спекто“ ЕООД, чрез адв. Ц.А..

I. По допустимостта на въззивното производство:

Въззивната жалба е подадена в законоустановения преклузивен срок. Същата е редовна, съдържа изискуемите реквизити и приложения и е надлежно администрирана, поради което е процесуално допустима. Легитимацията на страните съответства на произнасянето по обжалваното решение на районния съд. Сезиран е компетентен въззивен съд за проверка на подлежащ на обжалване акт при наличие на правен интерес от обжалване. Съдът приема, че въззивното производство е допустимо.

II. По доклада на въззивната жалба и отговора:

В депозирания въззивна жалба се излагат доводи за неправилност на първоинстанционното решение, поради постановяването му при нарушение на материалния закон, съществено нарушение на съдопроизводствените правила и необоснованост. Сочи, че на 15.01.2018 г. е бил извършен оглед на място и преглед на документите за преместваемия обект – модулен павилион за бижутерия, собственост на „Спекто“ ЕООД. Същият бил разположен в недвижими имот, който бил общинска собственост. За поставянето на преместваемия обект било издадено разрешение № 8 от 22.03.2013 г. за срока от 1.04.2013 г. до 31.12.2015 г., като от 2016 г. до момента е нямало валидно разрешение за поставянето му. Твърди, че за нарушението бил съставен Констативен акт № 3 от 15.01.2018 г., който е подписан и от страна на управителя на дружеството. Спрямо акта не е постъпило възражение. Сочи, че на основание чл. 54 а, ал. 1 ЗУТ и чл. 68, ал. 1, т. 1 и т. 7 от НРППО е било наредено в срок от 14 дни да бъде премахнат обекта. Издадена е заповед № 38 от 31.01.2018 г. от кмета на район „Одесос“, гр. Варна по чл. 57а, ал. 3 ЗУТ за премахване на преместваемия обект, която била връчена на управителя на дружеството на 31.01.2018 г. Излага доводи, че спрямо същата заповед не било подадено възражение.

Позовавайки се на решение № 783 от 23.04.2012 г., постановено по гр. д. № 359/2012 г. по описа на Окръжен съд – Варна, счита за ирелевантно чия е собствеността на бетоновата основа и имало ли е такава, доколкото е постановено възстановяване на терена в първоначалния му вид. Твърди, че поради липсата на доброволно изпълнение на задължението за премахване на обекта на 15.03.2018 г. се е пристъпило към принудително изпълнение, на основание чл. 70, ал. 7 от НРППО. Сочи, че във връзка с премахването на обекта, община Варна е направила разходи в общ размер на 1333,58 лева с ДДС. Твърди, че законната лихва върху главницата за периода от 20.01.2019 г. до 4.09.2019 г. възлиза на 118.17 лева.

Оспорва извода на първоинстанционния съд за недоказаност на исковата претенция по основание и размер. Сочи, че с протокол от 31.07.2018 г. общината е възложила на дружеството изпълнител – премахването на обекта. Позовавайки се на решение № 1499 от 29.10.2021 г., постановено по гр. д. № 5147/2021 г. описа на Районен съд – Варна, счита, че реално са осъществени възложените дейности по премахването на обекта.

Моли за отмяна на решението, както и за уважаване на предявените иски. Претендира разноски.

В срока по чл. 263 ГПК е депозиран отговор на исковата молба от страна на „Спекто“ ЕООД, чрез адв. Ц.А.. В същия се излагат доводи за неоснователността на въззивната жалба, депозирана от насрещната страна. Сочи, че в първоинстанционното производство не е доказано, че обектът е преместваем. За доказано намира възражението си, че община Варна е задължена да премахне бетоновата настилка, цокъл и стълби. Позовавайки се на свидетелските показания на свид. Беров намира, че множество павилиони било поставени върху една обща бетонова основа, която била изградена от община Варна. Счита, че от свидетелските показания на свид. Няколов се установявало, че павилионът бил премахнат от собственика в предоставения срок, което било констатирано и с протокол.

За правилен намира извода на първоинстанционния съд за трайната прикрепеност на бетоновата основа към земята. От заключението по допуснатата съдебно-техническа експертиза счита за установено, че предвид начина на изграждане на павилионите, отделянето им от земята възпрепятства възможността да бъдат използвани на друго място.

В допълнение на горното се позовава и на разрешението, дадено в производството

по в. гр. д. № 2386/2021 г. по описа на Окръжен съд – Варна, което е постановено за съседен павилион.

На следващо място, излага доводи и за недоказаността на иска и по повод на претендирания размер. Счита, че от заключението по допуснатата съдебно-техническа експертиза се установява, че претендираната сума многократно надвишава реалните разходи за разбиване, товарене и извозване на строителните отпадъци, сторени по повод на бетоновата основа.

Моли за потвърждаване на решението. Претендира разноски.

Страните не са обективирали доказателствени искания пред настоящата инстанция.

Водим от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА ЗА РАЗГЛЕЖДАНЕ въззивна жалба вх. № 44010 от 12.11.2021 г., депозирана от община Варна, чрез юрк. Деница Сърбова, срещу решение № 1403 от 20.10.2021 г., постановено по гр. д. № 10422/2020 г. по описа на Районен съд – Варна, с което е отхвърлен предявения от жалбоподателя иск срещу „Спекто“ ЕООД за приемане за установено между страните, че ответникът дължи на ищеца сумата от 1333.58 лева, представляваща извършени разходи по премахване на преместваем обект – модулен павилион за бижутерия с площ от 21 кв. м., разположен за периода от 2013 г. до 2015 г. в имот с идентификатор № *****, към ул. „****“, гр. Варна, в изпълнение на заповед № 38 от 31.01.2019 г. на Кмета на район „Одесос“, община Варна, съгласно НРППО, сумата от 118.17 лева, представляваща обезщетение за забава върху главницата за периода от 20.01.2019 г. до 4.12.2019 г., на основание чл. 422, ал. 1, вр. с чл. 415, ал. 1 ГПК, вр. чл. 57 а, ал. 6, ал. 7 и ал. 9, вр. с ал. 1 ЗУТ, за които суми е издадена заповед за незабавно изпълнение за парично задължение № 13 от 7.01.2020 г., постановена по ч. гр. д. № 20903/2019 г. по описа на Районен съд – Варна.

НАСРОЧВА производството по в. гр. д. № 177/2022 г. на ОС-Варна за 09.03.2022 г. от 9:30 часа, за която дата и час да се призоват страните, ведно с препис от настоящото определение.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____